

❖ รู้ภาษาไทยให้ลึก ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ❖

เปิดโลกการอ่าน คำไทย

มัณฑนา เกียรติพงษ์

ดวงกมลพับลิชชิ่ง
นำเสนอบทนี้ถึงสื่อดี มีคุณค่า

❖ รู้ภาษาไทยให้ลึก ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ❖

เปิดโลกการอ่าน คำไทย

มัทนา เกียรติพงษ์

ดวงมลพิมพ์สิทธิ์
นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

พยัญชนะ นับได้ สลิลล์
แบ่งหน้าที่ อักษร กลางต่ำสูง
ผสมสระ เสียงยาวสั้น สรรจุน
วรรณยุกต์ แต่งปรุง เสียงดนตรี
ส่วนประสม คำไทย วิไลเลิศ
ต้นกำเนิด เป็นระบบ ประสพศรี
มีรากแก่น ก่อภาษา คำทวี
อุดมณิ ประดับชาติ วิลาสเรือง

บทที่ 1

พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

ฝึกอ่านพยัญชนะทั้ง 44 ตัว

ก ข ฃ ค ต ฉ ง จ ฉ
ช ซ ฅ ญ ฎ ฏ ฐ ท ฒ
ณ ด ต ถ ท ธ น บ ป
ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล
ว ศ ษ ส ห พ อ ฮ

ฝึกอ่านอักษรกลาง

ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ
(กอ จอ ฎอ ฏอ ตอ ตอ บอ ปอ ออ)

ฝึกอ่านอักษรสูง

ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ
(ขอ ฃอ ฅอ ฐอ ถอ ผอ ฝอ ศอ ษอ)

ล ห

ลอ หอ)

ฝึกอ่านอักษรต่ำ

ค ต ข ช ฌ ท ฐ

(คอ คอ ขอ ชอ ฌอ ทอ ฐอ

ท ฒ พ ภ ช ฟ ฮ

ทอ ฒอ พอ ภอ ชอ ฟอ ฮอ)

ง ญ ย ณ น ม ร

(งอ ญอ ยอ ณอ นอ มอ รอ

ล พ ว

ลอ พอ วอ)

คำไทยที่ใช้อักษรกลางเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ก จ ด ต บ ป อ

คำไทยที่ใช้อักษรสูงเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ข ฉ ถ ผ ฝ ส ห

คำไทยที่ใช้อักษรต่ำเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ค ง ช ซ ฅ ฌ ญ น พ ฟ

ม ย ร ล ว

สระในภาษาไทย

สระเสียงสั้น

-ะ	อ่านว่า	สระอะ
-ิ	อ่านว่า	สระอิ
-ี	อ่านว่า	สระอี
-ุ	อ่านว่า	สระอุ
-เ-ะ	อ่านว่า	สระเอะ
-แ-ะ	อ่านว่า	สระแอะ
-โ-ะ	อ่านว่า	สระโอะ
-เ-าะ	อ่านว่า	สระเอาะ
-เ-อะ	อ่านว่า	สระเออะ
-ัวะ	อ่านว่า	สระอัวะ
-เียะ	อ่านว่า	สระเอียะ
-เือะ	อ่านว่า	สระเอือะ
-ำ	อ่านว่า	สระอำ
-ไ-	อ่านว่า	สระไอไม้้วน
-ไ-	อ่านว่า	สระไอไม้มลาย
-เ-า	อ่านว่า	สระเอา

สระเสียงยาว

-า	อ่านว่า	สระอา
-ี	อ่านว่า	สระอี
-ือ	อ่านว่า	สระอิอ
-ู	อ่านว่า	สระอุ
-เ-	อ่านว่า	สระเอ
-แ-	อ่านว่า	สระแอ
-โ-	อ่านว่า	สระโอ
-อ	อ่านว่า	สระออ
-เ-อ	อ่านว่า	สระเออ
-ัว	อ่านว่า	สระอัว
-เีย	อ่านว่า	สระเอีย
-เือ	อ่านว่า	สระเอือ

วรรณยุกต์ มี 4 รูปดังนี้

'	เรียกว่า	ไม้เอก
ˊ	เรียกว่า	ไม้โท
ˋ	เรียกว่า	ไม้ตรี
ˋˊ	เรียกว่า	ไม้จัตวา

วรรณยุกต์ มี 5 เสียง ดังนี้

เสียงสามัญ

กา อ่านว่า กอ-อา-กา

เสียงเอก

ก่า อ่านว่า กอ-อา-กา-ไม้เอก-ก่า

เสียงโท

ก้า อ่านว่า กอ-อา-กา-ไม้โท-ก้า

เสียงตรี

ก๊า อ่านว่า กอ-อา-กา-ไม้ตรี-ก๊า

เสียงจัตวา

ก๋า อ่านว่า กอ-อา-กา-ไม้จัตวา-ก๋า

บทที่ 2

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางประสม กับสระเสียงสั้นและเสียงยาว

1. ประสมกับสระเสียงยาวมี 5 รูป มีรูปวรรณยุกต์
ได้ 4 รูป (ไม้เอก, ไม้โท, ไม้ตรี, ไม้จัตวา)

ปา อ่านว่า ปอ-อา-ปา

ป้า อ่านว่า ปอ-อา-ปา-ไม้เอก-ป้า

ป๊า อ่านว่า ปอ-อา-ปา-ไม้โท-ป๊า

ป๊า อ่านว่า ปอ-อา-ปา-ไม้ตรี-ป๊า

ป๋า อ่านว่า ปอ-อา-ปา-ไม้จัตวา-ป๋า

2. ประสมกับสระเสียงสั้นมีรูปวรรณยุกต์ได้ 3 รูป
(ไม้โท, ไม้ตรี, ไม้จัตวา)

จะ อ่านว่า จอ-อะ-จะ

จ๊ะ อ่านว่า จอ-อะ-จะ-ไม้โท-จ๊ะ

จ๊ะ อ่านว่า จอ-อะ-จะ-ไม้ตรี-จ๊ะ

จ๋า อ่านว่า จอ-อะ-จะ-ไม้จัตวา-จ๋า

ฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลาง

กะ	กา	กู	กู	เก
เกาะ	แก	เกาะ	กอ	กำ
ไก	เกา	กู๋	กู๊	เก็
แก่	แก้	ก่อ	โก้	ก้ำ
ก้า	เก๋า	เก๋า	ก้า	ก๊
จะ	จุ	จู	แจจะ	แจ
เจาะ	จอ	จำ	ใจ	โจ
จ๊ะ	จ๊ะ	จำ	จำ	จำ
จิ	จิ	จิ	จู้	จู้
จู้	แจ้	จ๋อ	จ้อ	เจ้า
เจ้า	เจอะ	โจ้	เจอ	เจือ
ตะ	ตา	ตี	ตุ	ตู
เตาะ	ดำ	โต	เตา	ดำ
เต๋	โต๋	ดำ	ไต้	เต๋อ

แด	แด่	ดู๋	ดู๊	แต่
เดื่อ	ดอ	ดิ	ได	ดำ
ตา	ติ	ตี	ตุ	ตู
เตะ	เตะะ	โต	ตอ	ตำ
ไต	เตา	ตี้	ตู่	ตู้
แต่	แต่	ไต้ะ	ไต้	ต่อ
ต้อ	ตำ	ไต้	ไต้	เต่า
เต้า	เต้า	ไต้	เตี้ย	เตี้ย
บา	บี	บุ	เบะ	แบะ
แบ	โบ	เบาะ	บอ	บัว
ใบ	เบา	บ่า	บ้ำ	บี้
บู้	บู้	เบี้ย	โบ	บ่อ
เบื่อ	เบื่อ	ไบ้	เบ้า	เบ้
ปะ	ปา	ปี้	ปุ	ปู
แปะ	แป	โปะ	โป	ปอ

เป็ย	ไป	ป้อ	โป้	เป้
ป๋า	ป้า	ป๊า	ป่า	ปู้
แป๊ะ	โป๊ะ	เป่า	เป้า	เป๋อ
อา	อี	อี	อี๋	อู
เอ	แอะ	โอ	เออ	อ๋า
ไอ	เอา	อี๋	อ๋า	อี๋
อู่	อู้	เอ๊ะ	เอ๋	โอ๋
โอ้	โอ้	อ้อ	อ้อ	เอ๋อ
เอ๋อ	อี๋	ออ	ไอ้	ไอ

ทบทวน

กาไก่	กะกะ	เก่าแก่
จู้จี้	จ๊ะจ๋า	เจาะใจ
เตาได้	ตุ๋ตา	เต๋อตา
เตาะแตะ	ตัวเตี้ย	โต๊ะตำ

บ้ำไบ้
ปาเป้า
โื้อเอื้อ
อ้อแอ้

ไบบัว
เป้าปี้
เอะอะ
โื้ออ่า

บุเบาะ
ป้าเปื้อ
อื้ออึ
อ้าเอา

บทที่ 3

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงประสมกับ
สระเสียงสั้นและเสียงยาว

1. ประสมกับสระเสียงยาวมี 3 รูป มีรูปวรรณยุกต์
ได้ 2 รูป (ไม้เอก, ไม้โท)

ขา อ่านว่า ขอ-อา-ขา

ข่า อ่านว่า ขอ-อา-ขา-ไม้เอก-ข่า

ข้า อ่านว่า ขอ-อา-ขา-ไม้โท-ข้า

2. ประสมกับสระเสียงสั้นมี 2 รูป มีรูปวรรณยุกต์
ได้ 1 รูป (ไม้โท)

ขะ อ่านว่า ขอ-อะ-ขะ

ขั้ อ่านว่า ขอ-อะ-ขะ-ไม้โท-ขั้

ฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง

ขา	เข	แข	โข	ขอ
เขือ	ขำ	ไข	เขา	ข่า
ข้ำ	ขี่	ขี่	ขี่อ	ขู่
ข้อ	ขั้ว	เขี่ย	ไข	ไข
เข่า	เข้ำ	เข้	แข	เขื่อ
ฉะ	จุ	เฉ	แฉะ	แฉ
ฉะระ	ฉัระ	ฉา	ฉ่า	ฉี่
ฉ้อ	ฉำ	ฉ่า	ฉะระ	แฉ่
ฉา	ถือ	ถู	แถ	โถ
เถาะ	ถัว	เถื่อ	โถ	เถา
ถ้ำ	ถึ	ถ่อ	ถัว	ถ้ำ
ไถ่	ไถ้	ถ้ำ	ถ่อ	เถอะ
ผา	ผี	ผุ	โผ	เผาะ

ผัวะ	ผัว	เผา	ผ่า	ผ้า
ผู้	แผ่	เผื่อ	ไผ่	เผ่า
เผ้า	เผียะ	เผื่อ	ไผ	ผือ
ผา	ผี	เผื่อ	ไผ	ผ่า
ผ้า	ผ่อ	ไผ่	เผ้า	เผอ
สะ	สา	ลี	ลี	ลือ
สุ	เส	เสาะ	สอ	เสี่ย
เลื่อ	ไล	ไล	เสา	ล่า
ลี	ลือ	สู่	สู่	ล่อ
เลื่อ	เลื่อ	ไล่	ไล่	เสี่ย
หา	หุ	เห	แหะ	แห
เหาะ	หอ	ไห	เหา	हां
हां	เห่	แห่	ห่อ	ห้อ
ให้	เห่า	เห่อ	หั่ว	เหอ

ทบทวน

ขาเข้า

ข้อเข้า

ไขไข

เฉอะแฉะ

ฉู่ฉี่

เฉไฉ

ถูถู

เถาเถว

ถือถั

ผ่าไผ่

เผาผี

เผื่อแผ่

ไผ่ผ้า

ผีฝ่อ

เผ้าผา

ลีไล

ไลเสา

ไล่เลื้อ

ลู้เลื้อ

ลูลี

ลื้อเลีย

ห่าห่อ

หาหา

หั่วหู

บทที่ 4

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำประสมกับ สระเสียงสั้นและเสียงยาว

1. ประสมกับสระเสียงยาวมี 3 รูป มีรูปวรรณยุกต์
ได้ 2 รูป (ไม้เอก, ไม้โท)

คา อ่านว่า คอ-อา-คา

ค่า อ่านว่า คอ-อา-คา-ไม้เอก-ค่า

ค้ำ อ่านว่า คอ-อา-คา-ไม้โท-ค้ำ

2. ประสมกับสระเสียงสั้นมี 3 รูป มีรูปวรรณยุกต์
ได้ 2 รูป (ไม้เอก, ไม้จัตวา)

คะ อ่านว่า คอ-อะ-คะ

ค๋า อ่านว่า คอ-อะ-คะ-ไม้เอก-ค๋า

คั้ อ่านว่า คอ-อะ-คะ-ไม้จัตวา-คั้

ฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ

คะ	คา	คื้อ	คุ	คู
แคะ	แค	โค	เคาะ	คอ
คำ	คะ	ค่า	ค้ำ	คั
คู่	คู่	แค	ค้ำ	ค้ำ
เค้า	คิ	ค้อ	เคื้อ	คั้ว
งา	งู	แงะ	เงาะ	งอ
เงอะ	งัว	เงี้ย	งำ	โง
เงา	ง่า	ง้อ	โง่	ง่ำ
ง่ำ	ง้ำ	แง	แง	เงื่อ
ชะ	ชา	ชี้	ชู	แช
ขำ	ไช	ข้ำ	ชี้	ช้อ
ขู้	แช	ข่อ	เชื่อ	เชื่อ
ข่ำ	ข้ำ	ไช	ไช้	เช่า
เข้า	โช	ข่า	แช	ชี

ชะ	ชา	ชิ	ชี	เช
แชะ	โช	ชะะ	ชอ	เชอะ
ไช	ช่า	ชี	ชื้อ	ชื้อ
ชุ	แช	โช	เชอ	ช้ำ
ไช้	เข้า	ชี	ชื้อ	เขา
ทา	ที	เท	เท	แทะ
โท	เทอะ	เทอ	ทอ	ท่า
ไท	เทา	ท่า	ท้า	ที่
ทู	ทื่อ	แท	โธ	เท่อ
ท่อ	ไท	เท่า	เท้า	ไท
นะ	นา	แนะ	นอ	นำ
โน	โน	เนา	น่ะ	น่า
น้ำ	นี่	นี้	แนะ	แน
น้ำ	เนื่อ	เนา	โน	แน
พา	พี	พู	พู	แพะ

แพ	โพ	เพาะ	พอ	ไพ
พี	พู	แพ้	พ้อ	พ้อ
ไพ	เพื่อ	เพ้อ	พำ	พะ
มา	มิ	มี	มื่อ	มุ
เมาะ	มอ	มัว	เม็ย	เมา
มำ	มี	มู่	แม่	แม่
มัว	ไม	ไม	เม่า	มื่อ
ยา	ยิ	ยุ	แยะ	โย
เยาะ	ขอ	เยอะ	ย่า	โย
โย	เยา	ย่า	ยี้	ยี้
ยื่อ	ยุ	ยู่	แย	แย
ย่อ	เย่อ	ย่า	ย้า	โย
เย้า	ยะ	แย	โย	โย
ระ	รา	ริ	รี	รี
รุ	รู	แร	เราะ	รอ

เรอ	รัว	เรือ	ร่า	ไร
เรา	ร่า	รื้อ	รื้อ	รื้อ
เรือ	แร	รัว	รัว	เรือ
เรือ	ร่า	ไร	ไร	เรา
เรา	เรี่ย	ร่อ	รื้อ	เร
ละ	ลา	ลือ	ลู	ละ
และ	แล	เลาะ	เลอะ	ล้า
เลา	ละ	ล่า	ล้า	ลั
ลือ	แล	ล่อ	ล้อ	ล้า
ล้า	เล่า	เล่า	ลือ	ลั
วะ	วา	วี	แวะ	วอ
วัว	ไว	วะ	ว่า	วู
แว	ไว้	เว้า	ว้า	แว
สะ	สา	เฮ	แฮะ	ไฮ
เฮอะ	สะ	ซ่า	เฮ้	แฮ

เฮ้อ

เฮีย

ฮิ

ฮือ

ฮั

ทบทวน

คู่ตี

คำคอ

คำโค

จัวเจีย

งอแง

โง่งง

ชิชะ

เชื่อซิ

ชื้อเชื่อ

ชื้อไซ

เชื่อซ่า

เข้าชี้

เทอะทะ

ทำท่อ

ท้อแท้

แนะนำ

นิน่า

น้ำพุ

พ่อค้า

ไฟฟ้า

ฟู่ฟ่า

มือแม่

มือเข้า

ไม่เมา

เยอะแยะ

ยี้ยี้

ย่ำเท้า

เรื่อรัว

รัวไร

รำไร

แล่นื้อ

เล่าลือ

เลอะเทอะ

ไวไว

วอแว

ว่าว้า

เฮฮา

เฮ้โฮ

เฮียฮั

บทที่ 5

คำที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดลดรูปสระ

ความจริงคำชนิดนี้คือคำที่ประสมกับสระโอะ แต่เมื่อมีตัวสะกด รูปสระโอะก็หายไป เรียกว่า **สระลดรูป** เช่น

โปะ อ่านว่า ปอ-โอะ-โปะ

ปน อ่านว่า ปอ-โอะ-นอ-ปน

1. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางประสมกับสระโอะ มีตัวสะกดเป็น ง, น, ม,

จง อ่านว่า จอ-โอะ-งอ-จง

บน อ่านว่า บอ-โอะ-นอ-บน

ปม อ่านว่า ปอ-โอะ-มอ-ปม

2. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรกลางประสมกับสระโอะ มีตัวสะกดเป็น ก, ด, บ

กก อ่านว่า กอ-โอะ-กอ-กก

จด อ่านว่า จอ-โอะ-ดอ-จด

ตบ อ่านว่า ตอ-โอะ-บอ-ตบ

ฝึกอ่าน คำภาษาไทยที่ใช้อักษรกลางเป็นพยัญชนะ ต้นไม่มีรูปสระแต่มีตัวสะกด

กก	กต	กบ	กง		
จก	จต	จบ	จง	จน	จม
ดก			ดง		ดม
ตก	ตต	ตบ	ตง	ตน	ตม
บก	บต		บง	บน	
ปก	ปต			ปน	ปม
อก	อต	อบ			อม

ทบทวน

กก	จก	ดก	ตก	บก	ปก	อก
กต	จต		ตต	บต	ปต	อต
กบ	จบ		ตบ			อบ
กง	จง	ดง	ตง			
กน	จน		ตน	บน	ปน	
	จม	ดม	ตม		ปม	อม

3. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงประสมกับสระโอะ
มีตัวสะกดเป็น ง, น, ม

ขน อ่านว่า ขอ-โอะ-นอ-ขน

ผง อ่านว่า ผอ-โอะ-งอ-ผง

สม อ่านว่า สอ-โอะ-มอ-สม

4. คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูงประสมกับสระโอะ
มีตัวสะกดเป็น ก, ด, บ

ฉก อ่านว่า ฉอ-โอะ-กอ-ฉก

หด อ่านว่า หอ-โอะ-ดอ-หด

ขบ อ่านว่า ขอ-โอะ-บอ-ขบ

“เปิดโลกการอ่านคำไทย” เนื้อหาสาระละเอียดรวบรัด
ตอน 1 พร้อมตัวอย่างและแบบฝึกหัด น่าอ่าน น่าสนใจ

- พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- อักษรกลาง อักษรต่ำ อักษรสูง
- อักษรเดี่ยว อักษรคู่
- คำควบกล้ำ

“เปิดกรูการผันเสียงวรรณยุกต์ และการสร้างคำไทย”
ตอน 2 ลุ่มลึก เข้มข้นในการออกเสียงที่แม่นยำและมั่นใจ

- พยัญชนะที่ใช้บ่อย และเล็กใช้
- การผันอักษรต่ำให้ครบห้าเสียง

เหมาะสำหรับ

เป็นคู่มือ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครู
ฝึกอ่านภาษาไทย
ฝึกเขียนคำไทย
ฝึกประสมคำ และวรรณยุกต์

ดวงกมลพับลิชชีง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า

เปิดโลกการอ่านคำไทย

ISBN 978-616-511-061-7

9 786165 110617